

Petrus en Paulus gevangen

VERHAAL

En daar zit hij dan. Nu is echt het einde in zicht. Het is donker in de gevangenis. Een enkel olielampje geeft nog licht. Paulus is een brief aan het schrijven. Zijn laatste. Aan Titus. Hij heeft er heel veel geschreven. Aan de mensen in Efeze, Korinthe, Rome, overal waar mensen zijn die Jezus volgen en geloven dat hij God is, God die even op aarde is geweest in de persoon van Jezus. Jezus heeft zoveel verteld over hoe de wereld er uit zou kunnen zien als we elkaar maar als zussen en broers zouden zien en goed voor elkaar zouden zorgen.

Paulus weet als geen ander hoe anders dat is dan dat de meeste mensen doen. Hij zelf was ook een man die leefde voor zichzelf, voor macht en rijkdom. Hij heeft als soldaat in dienst van de keizer zelfs de volgers van Jezus gevangen genomen. Maar op die bijzondere dag, op weg naar Damascus, veranderde alles en voelde hij ineens de Liefde door zich heen stromen. Vanaf die dag heeft zich aangesloten bij Petrus en de andere apostelen en iedereen die het maar wilde horen verteld over Jezus en hoe ze moeten leven. Daarom is hij opgepakt. Dit is de tweede keer. Gelukkig kon hij in zijn eerste gevangenschap nog veel mensen ontvangen en hen leren over Jezus en wat Hij wilde voor de wereld. Nu kan hij alleen brieven schrijven. En als het ochtend wordt is ook dat niet meer mogelijk.

Hij kijkt om zich heen. Petrus was hier ook. Op dezelfde plek in Rome. Ook hem hebben ze gevangen genomen en in de Mamertijnse gevangenis gestopt. Ze hebben Petrus terecht gesteld en begraven. Dat zal hem ook gebeuren. Hadden ze dan niet de wereld in moeten trekken om iedereen de Blijde Boodschap te vertellen? De boodschap dat God er is voor iedereen, dat iedereen het recht heeft op een goed leven? Dat God van je houdt omdat je leeft en niet om wat je kan of weet en zeker niet omdat je denkt dat je beter bent dan een ander? God is van niemand, alleen van God zelf. God is Liefde en die Liefde kan iedereen krijgen. Nee, dat moesten ze vertellen. Ze moesten de wijde wereld in, ook al zou het hun leven kosten. Ze waren niet bang om te sterven. Paulus zucht. Hij is gelukkig dat hij dit heeft mogen doen.

Zijn leven hier op aarde stopt maar de Blijde Boodschap zal blijven klinken. Zei Jezus het niet toen hij Jeruzalem in reedt op het ezeltje? 'Ook al zwijgen de mensen, dan zullen de stenen het blijven roepen.' God zal bezig blijven met de wereld. En de mensen met God. Dat gelooft hij. Over 2000 jaar zullen mensen nog steeds de verhalen over Abraham en Isaak, over Jezus en de apostelen, over Veronica en vooral ook over Maria vertellen. Ze zullen de brieven van Petrus lezen en samen over de brieven die hij heeft geschreven nadenken. Dat kan niet anders. Hij schrijft een laatste groet onder zijn brief aan Titus en gaat liggen. Hij blaast het lampje uit en valt vol vertrouwen en dankbaarheid in slaap. Hij is dankbaar dat hij God heeft leren kennen en aan zoveel mensen over God heeft mogen vertellen.